

چکیده

پژوهش حاضر می‌کوشد تا رابطه بین تعاملات رسانه‌های اجتماعی (شامل استفاده فعال و غیر فعال از رسانه‌های اجتماعی) با اجزای توانمندی روانشناختی (شامل توانمندی درون فردی و توانمندی تعاملی) در کارکنان بیمارستان‌های شهر رشت مورد سنجش قرار دهد. روش تحقیق، از نظر نوع توصیفی بوده و جامعه آماری پژوهش کارکنان بیمارستان‌های شهر رشت هستند. حجم نمونه ۲۸۱ نفر است. روش نمونه‌گیری، غیر احتمالی در دسترس است. ابزار سنجش و اندازه‌گیری در تحقیق حاضر پرسشنامه استاندارد بوده و جهت بررسی روایی پرسشنامه از نظر متخصصین و صاحب‌نظران استفاده گردید. برای برآورد ضریب پایایی در این پژوهش از ضریب آلفای کرونباخ و جهت آزمون فرضیه‌ها از آزمون آماری مدلسازی معادلات ساختاری و نرم افزار LISREL 8.5.4 استفاده شده است. ضرایب آلفا همگی متغیرهای استفاده فعال و غیر فعال از رسانه‌های اجتماعی، توانمندی درون فردی و توانمندی تعاملی بالای ۰/۷ است. نتایج حاصل از تحلیل فرضیه‌ها نشان می‌دهد که بین دو متغیر استفاده فعال از رسانه‌های اجتماعی و توانمندی تعاملی رابطه معناداری وجود دارد. میزان رابطه بین استفاده فعال از رسانه‌های اجتماعی و توانمندی تعاملی نیز برابر با ۰/۸۰ است. بین دو متغیر استفاده فعال از رسانه‌های اجتماعی و توانمندی درونی رابطه معناداری وجود دارد. میزان رابطه بین استفاده فعال از رسانه‌های اجتماعی و توانمندی درونی نیز برابر با ۰/۸۹ است. سطح معناداری بین دو متغیر استفاده غیر فعال از رسانه‌های اجتماعی و توانمندی تعاملی بیشتر از ۰/۰۵ است و لذا فرضیه پذیرفته نمی‌شود. رابطه بین استفاده فعال از رسانه‌های اجتماعی و توانمندی تعاملی قوی‌تر از رابطه بین استفاده غیر فعال از رسانه‌های اجتماعی و توانمندی تعاملی است.

کلمات کلیدی: تعاملات رسانه‌های اجتماعی، استفاده فعال و غیرفعال از رسانه‌های اجتماعی، توانمندی روانشناختی، توانمندی درون فردی و توانمندی تعاملی.